

Sygnatura akt XII C 1464/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 5 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Hanna Ratajczak

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Katarzyna Słup-Ostrawska

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2020 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Bank Spółka Akcyjna

przeciwko K. Ś.

- o zapłatę

I. Powództwo oddala ;

II. Kosztami postępowania w całości obciąża powoda.

/-/Hanna Ratajczak

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 lutego 2019 roku, wniesionym w postępowaniu nakazowym (k. 5-6) powód A. Bank z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej K. Ś. kwotę 237.627,42 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż strony łączyła umowa kredytu zabezpieczonego na nieruchomości (...) nr (...) zawarta w dniu 08 listopada 2013 roku. W związku z nieterminową spłatą zobowiązania przez pozwaną, co skutkowało naruszeniem warunków przedmiotowej umowy, zadłużenie powstałe na tle jej realizacji, z dniem 6 grudnia 2018 roku zostało postawione w stan pełnej wymagalności. Mimo skierowania przez powoda pismem z dnia 14 grudnia 2018 roku wezwania do zapłaty, zobowiązanie nie zostało uregulowane.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 listopada 2019 roku (k. 63) pozwana K. Ś. wniosła o rozłożenie na raty świadczenia wobec powoda na zasadzie art. 320kpc, oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana podniosła iż nie neguje faktu zawarcia z powodem umowy kredytu w dniu 08 listopada 2013r, jednakże uważa złożenie pozwu za przedwczesne. Powód przed złożeniem pozwu winien uruchomić procedurę postępowania ugodowego. Pozwana podniosła, iż ze swej strony podjęła próby polubownego rozwiązania sprawy.

W piśmie procesowym z dnia 11 grudnia 2019 roku powód podtrzymał swoje stanowisko procesowe, a nadto wniósł o zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu, tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska procesowe.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 listopada 2013 roku pomiędzy (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W., a K. Ś. została zawarta umowa kredytu zabezpieczonego na nieruchomości (...) nr (...). Bank udzielił pozwanej kredytu w wysokości 316.292,13 zł, a pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem stanowiącym załącznik do umowy.

W §11 ust. 2 umowy strony ustaliły, że w przypadku stwierdzenia przez Bank zagrożenia w spłacie kredytu lub w przypadku braku realizacji postanowień umowy ze strony kredytobiorcy mających wpływ na zdolność kredytową Kredytobiorcy lub możliwość dochodzenia roszczeń przez Bank, Bank ma prawo wypowiedzieć częściowo lub całkowicie umowę. W okolicznościach gdy Kredytobiorca zalega ze spłatą dwóch kolejnych pełnych rat Bank pisemnie wzywa Kredytobiorcę do zapłaty. Gdy należności nie zostaną uregulowane w terminie 7 dni od odbioru wezwania Bank ma prawo wypowiedzieć umowę.

Pozwana przystąpiła do spłaty zobowiązania. Niemniej jednak po pewnym czasie zaprzestała terminowego regulowania rat kredytu..

Wobec zaprzestania spłaty kredytu powód kierował do pozwanej pismami z dnia 16 lipca 2018r i 10 sierpnia 2018r dokonała spłaty zadłużenia. Z uwagi na fakt nie dokonania wpłat oraz dokonywanie wpłat w niepełnej wysokości raty przez pozwaną, a tym samym niewywiązywanie się z warunków umowy, powód wystosował do pozwanej pismo z dnia 09 października 2018r –warunkowe wypowiedzenie umowy kredytu.

W piśmie z dnia 09 października 2018r powód wezwał pozwaną do dokonania zapłaty w terminie 14 dni roboczych licząc od dnia otrzymania pisma zaległości w kwocie 4656zł +6,20zł(koszty wysyłki pisma). Nadto bank poinformował o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania pisma wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Ponadto bank poinformował, iż w przypadku nie skorzystania z przysługujących pozwanej uprawnień wskazanych w art.75c ustawy Prawo Bankowe, niniejszym pismem powód wypowiada umowę kredytu zabezpieczonego na nieruchomości M. nr (...) z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia, rozpoczynającego się od dnia, w którym upłynął termin 14 dni roboczych, licząc od dnia doręczenia pisma.

Dowód: wyciąg z ksiąg (...) Bank SA(k.7), poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy kredytu (...) (k. 9-15), poświadczona za zgodność z oryginałem kopia przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 14.12.2018 roku (k. 18- 19v), poświadczona za zgodność z oryginałem kopia warunkowego wypowiedzenia umowy wraz z korespondencją (k. 16-17), kopia ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 10.08.2018 poświadczona za zgodność z oryginałem (k. 74), kopia wezwania do zapłaty z dnia 16.07.2018 roku poświadczona za zgodność z oryginałem (k. 75) wydruk historii uznań na rachunku nr (...).

Do chwili wytoczenia przedmiotowego powództwa pozwana nie uregulowała zobowiązania podając, iż wystosowała do pozwanego pismo o umożliwienie spłaty na raty.

Okoliczności bezsporne

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom oraz ich odpisom i kserokopiom, albowiem nie były przez strony kwestionowane, jak również nie budziły wątpliwości Sądu. Nadto Sąd ustaleń dokonał w oparciu o kopie dokumentów poświadczonych za zgodność z oryginałem. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z art. 244 § 1 kpc dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie jest, iż między stronami doszło do zawarcia umowy kredytu zabezpieczonego na nieruchomości (...) w dniu 8 listopada 2013r

Pozwana w odpowiedzi na pozew nie zanegowała zawarcia umowy, ale uznała wypowiedzenie tejże umowy za przedwczesne.

Pozwana nie spłacała terminowo rat kredytu bądź nie spłacała ich w pełnej wysokości, wobec czego powód miał prawo wypowiedzieć umowę.

Pismem z dnia 9 października 2018 roku powód złożył pozwanej oświadczenie zatytułowane „Warunkowe wypowiedzenie umowy kredytu zabezpieczonego na nieruchomości (...)nr (...)

Pozwana podniosła zarzut przedwczesności wypowiedzenia umowy wnosząc także o rozłożenie zaległości na raty.

§ 11 ust. 2 przedmiotowej umowy kredytu przewidywał, że bank mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia w przypadkach określonych w umowie.

W piśmie z dnia 9 października 2018r roku powód wezwał pozwaną do spłaty zaległości wynikającej z umowy kredytu w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania pisma i poinformował, że w przypadku braku spłaty zaległości w tym terminie bądź nie złożenia w analogicznym terminie wniosku o restrukturyzację zadłużenia, pismo to należy traktować jako wypowiedzenie umowy kredytu.

Po przeanalizowaniu treści wyżej wymienionego pisma Sąd doszedł do przekonania, że nie może stanowić wypowiedzenia przedmiotowej umowy kredytu.

W ocenie Sądu dla pozwanej jako konsumenta treść pisma była niejasna i niejednoznaczna, na skutek połączenia w jednym piśmie wezwania do uregulowania należności z tytułu zaległych rat oraz warunkowego wypowiedzenia umowy, na wypadek niezadośćczynienia powyższemu wezwaniu.

Taka forma wypowiedzenia umowy jest niejednoznaczna. Z oświadczenia złożonego przez powoda nie wynika w jaki sposób należy liczyć okres wypowiedzenia oraz w jakiej dacie ulega rozwiązaniu przedmiotowa umowa kredytu.

W ocenie Sądu jasny i jednoznaczny jest jedynie przekaz obejmujący informację w zakresie wezwania do zapłaty i terminu w jakim pozwana winna spełnić swoje świadczenie oraz informacja o możliwości i terminie złożenia przez nią wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Jednak wątpliwym byłoby czy umowa nadal wiąże strony, w przypadku częściowej zapłaty należności.

Opierając się na analizie orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz doktryny zważyć należy, że tego rodzaju czynność polegająca na wypowiedzeniu umowy, będąca jednocześnie czynnością kształtującą prawo wymaga stabilnego uregulowania i nie znosi chwiejności. Dlatego też jednostronne oświadczenia woli wywierające z chwilą ich złożenia innej osobie wpływ na jej stosunki majątkowe z reguły nie powinny być dokonywane z zastrzeżeniem warunku, ochrona prawna bowiem interesów tej osoby wymaga, aby zakres skuteczności takich oświadczeń był od razu oznaczony. Dotyczy to zwłaszcza wypowiedzenia, prowadzącego do zakończenia stosunku zobowiązaniowego o charakterze trwałym, gdyż druga strona powinna mieć od razu pewność, co do swojej sytuacji prawnej. Ochrona prawna interesów drugiej strony umowy tej osoby wymaga bowiem, aby zakres skuteczności takiego oświadczenia był precyzyjnie oznaczony (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 19 lipca 2018 roku, sygn. akt I ACa 285/18).

Wprawdzie nie jest to pogląd jednolity i w doktrynie oraz orzecznictwie można spotkać się z odmiennym stanowiskiem. Niemniej jednak Sąd dokonując analizy okoliczności niniejszej sprawy doszedł do przekonania, że na skutek zaaprobowania takiego sposobu rozwiązania umowy sprzeciwiać się może jej trwały charakter, dokonanie wypowiedzenia bez wypełnienia wymaganych czynności upominawczych, niejasna sytuacja w odniesieniu do czasu i zakresu skuteczności takiego oświadczenia oraz pozbawienie pozwanej możliwości obrony własnych interesów.

Mając na uwadze powyższe należało stwierdzić, że złożone przez powoda oświadczenie o warunkowym wypowiedzeniu umowy jest nieskuteczne, ponieważ zostało dokonane z zastrzeżeniem warunku zawieszającego.

Ponadto sposób wypowiedzenia umowy pożyczki jest sprzeczny z jej treścią. W §11 ust. 2 umowy strony bowiem ustaliły, że w przypadku jeżeli pożyczkobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonej pożyczki, bank wzywa kredytobiorcę do dokonania spłaty zaległości w terminie 7 dni roboczych od daty otrzymania wezwania. Jeżeli należności nie zostaną uregulowane w wyznaczonym terminie, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę kredytu.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że dokonując warunkowego wypowiedzenia umowy powód działał niezgodnie z jej postanowieniami. Bez wątplenia powód winien najpierw wezwać pozwaną do uregulowania zaległości w spłacie pożyczki, a następnie po upływie określonego terminu złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu umowy.

W ocenie Sądu w/w postawienia umowy są jasne i nie budzą wątpliwości, a złożone warunkowe wypowiedzenie umowy nie czyni zadość ustaleniom stron.

Mając na uwadze powyższe Sąd stwierdził, iż powód nie złożył pozwanej skutecznego oświadczenia o wypowiedzeniu przedmiotowej umowy, wobec czego nie nastąpił skutek w postaci wymagalności całej kwoty kredytu. Powód wiązał skuteczność wypowiedzenia z ewentualną spłatą zaległości po stronie pozwanej. Tym samym pozwana nie została jednoznacznie poinformowana o wypowiedzeniu przedmiotowej umowy. Wypowiedzenie w swej treści stanowiło, że będzie dokonane pod warunkiem nieuregulowania zaległości. W ocenie Sądu złożone przez powoda oświadczenie nie było jasne i kategoryczne. Nadto powyższy sposób wypowiedzenia umowy był sprzeczny z jej treścią.

Reasumując w ocenie Sądu wypowiedzenie przedmiotowej umowy nie zostało dokonane przez powoda skutecznie, a wierzytelność nie stała się w całości wymagalna, wobec czego nie spełniły się przesłanki uzasadniające wytoczenie niniejszego powództwa i uznać je należało za przedwczesne.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc mając na uwadze wynik procesu, obciążając nimi w całości powoda.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji wyroku.

SSO Hanna Ratajczak

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. Przedłożyć za 14 dni lub z apelacją.

Poznań dnia 25 marca 2020r.

/-/ Hanna Ratajczak